



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. H.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

EG.D, a.s.
sídlem Lidická 1873/36, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2023, č. j. KUZZL 584/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 1. 2023, č. j. KUZZL 584/2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 21. 10. 2022, č. j. MUUH-SŽP/76531/2021/SrbZ/R 94, se ruší.
- III. Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou doručenou soudu dne 1. 2. 2023 se žalobce domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno k odvolání žalobce a k samostatnému odvolání manželů MUDr. I. N. a MUDr. M. N. rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „stavební úřad“) ze dne 21. 10. 2022, č. j. MUUH-SŽP/76531/2021/SrbZ/R 94 (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby“). Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost Ivo a Martiny Nekvindových (dále jen „stavebníci“) o dodatečné povolení stavby „Zemědělská stavba – zpracovna vína“ na pozemku st. p. XA v k. ú. X (dále také „stavba“, pozemek st. p. XA později parc. č. XB dále také „pozemek“). Žalovaný v napadeném rozhodnutí ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí formálně změnil údaj o tom, na kterém pozemku se stavba nachází (na pozemku p. č. XB místo původního čísla st. p. XA), a do okruhu účastníků řízení zahrnul kromě stavebníků i žalobce. Ve zbytku rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
2. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož má za to, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, skutkový stav, ze kterého žalovaný vychází, nemá oporu ve spise. V řízení byla porušena ustanovení o řízení před správním orgánem a rozhodnutí je nezákonné.

Obsah žaloby

3. Žalobce namítá, že napadeným rozhodnutím byla porušena zásada procesní rovnosti a nestrannosti správního orgánu. Stavební úřad nejednal se žalobcem jako s účastníkem řízení, čímž ho zkrátil na právech. Žalobce neměl možnost se k podanému návrhu vyjádřit. Žalobci byla způsobena újma spočívající v zásahu do jeho práva na posouzení podaných odvolání před vykonatelností napadeného rozhodnutí. Tento postup nelze dodatečně zhojit prostým zahrnutím mezi adresáty rozhodnutí odvolacího orgánu.
4. Dále namítá, že řízení mělo být zastaveno vůči stavebníkům, kteří sice podali žádost, ale ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí nebyli vlastníky pozemku, nemají status stavebníka a nedisponují souhlasem vlastníka pozemku, na němž stavba stojí. Ke dni vydání rozhodnutí stavebního úřadu nebyli stavebníci vlastníky předmětného pozemku. O vlastnictví je veden spor u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 9 C 178/2022, do jehož skončení měl stavební úřad řízení přerušit. Žalobce má zájem na zachování stavby jen za předpokladu, že je jejím majitelem.
5. Odvolací orgán také nezákonně změnil parcelní číslo pozemku (v rozporu s nabývacím titulem). Stále totiž běží odvolací řízení proti postupu katastrálního úřadu, kterým došlo k přečíslování pozemku a též stavby. Napadené rozhodnutí je v rozporu s veřejným zájmem, jelikož údaje v registru neodpovídají skutečnému stavu.
6. Napadeným rozhodnutím byla narušena právní jistota účastníků řízení, zejména vlastníků pozemků dotčených stavbou a není postaveno najisto, v jakém rozsahu bude moci být

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

předmětná stavba v budoucnu využívána a kdo je coby stavebník/vlastník/držitel k jejímu užívání oprávněn.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí, přičemž shrnul dosavadní průběh řízení, podal vysvětlení k jednotlivým žalobním bodům a navrhl, aby soud žalobu zamítnul.
8. K námitce o nedoručení oznámení o zahájení řízení žalovaný uvedl, že vzhledem k časové posloupnosti řízení mu toto oznámení ani doručeno být nemohlo. S ohledem na negativní stanovisko úřadu územního plánování však v konečném důsledku nebyl žalobce nikterak zkrácen na svých právech. V řízení nebylo třeba provádět další dokazování, řízení přerušovat a vyčkávat rozhodnutí soudu.
9. Žalovaný pouze doplnil výrokovou část rozhodnutí o aktuální údaje dle katastru nemovitostí, čímž žalobce také nebyl nikterak zkrácen na svých právech. Žalovaný nepostupoval v rozporu se zákonem ani v tom směru, že by změnil rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Žalobce nebyl jediný odvolatel. Odvolali se i stavebníci, jejichž zájmy jsou v rozporu s žalobcovými. Z odvolání žalobce vyplývá nesouhlas s jakýmkoliv stavebními úpravami a zájem na zachování stavby. V tomto směru nedošlo k žádné podstatné změně zamítavého rozhodnutí.

Podmínky řízení a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
11. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by měl přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.
12. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za splnění zákonných podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce se k výzvě soudu, zda trvá na nařízení jednání, nevyjádřil. Soud má proto za to, že s projednáním a rozhodnutím věci bez jednání souhlasí. Žalovaný vyjádřil svůj souhlas s rozhodnutím věci bez jednání v rámci svého vyjádření ze dne 17. 2. 2023.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Posouzení věci

14. Pro přehlednost a srozumitelnost posuzovaného případu soud nejprve stručně shrnuje dosavadní průběh řízení vedeného ve věci posuzované stavby.
15. Dne 20. 9. 2021 podali manželé Nekvindovi coby stavebníci žádost o dodatečné povolení stavby „Zemědělská stavba – zpracovna vína“ na pozemku parc. č. st. XA. V rámci tohoto řízení orgán územního plánování sdělil, že nelze určit, zda je záměr v souladu či nesouladu s cíli a úkoly územního plánování, jelikož nebyl zpracován regulační plán, jehož zpracování je podmínkou pro rozhodování v daném území. Dne 4. 11. 2021 při kontrolní prohlídce stavební úřad konstatoval, že stavba je již dokončena a dne 29. 11. 2021 zahájil řízení o

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

dodatečném povolení stavby. Dne 27. 6. 2022 vydal orgán územního plánování závazné stanovisko, podle něhož záměr není přípustný z hlediska územního plánu Uherské Hradiště ze dne 7. 12. 2020 (dále jen „územní plán“). Dle územního plánu je rozhodování o změnách v dané lokalitě podmíněno vydáním regulačního plánu, který doposud vydán nebyl. Nadřízený orgán územního plánování neshledal důvodným podnět stavebníků k přezkumu tohoto závazného stanoviska.

16. Dne 30. 9. 2022 obdržel stavební úřad podání, kterým mu žalobce oznámil, že je vlastníkem pozemku a stavby a že určení jejich vlastnictví je předmětem soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 9 C 178/2022. Dále sdělil, že nesouhlasí s jakoukoliv dispozicí s pozemkem a stavbou a žádá o přerušení řízení do doby rozhodnutí soudu.
17. Dne 21. 10. 2022 vydal stavební úřad rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečném povolení stavby z důvodu existence negativního závazného stanoviska úřadu územního plánování. Téhož dne sdělil žalobci, že není účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby a jeho žádosti o přerušení řízení se nevyhovuje. Téhož dne také stavební úřad obdržel oznámení stavebníků o vyznačení poznámky spornosti o vlastnictví pozemku (v katastru nemovitostí byla poznámka zapsána dne 4. 10. 2022 s účinky zápisu od 30. 9. 2022, vlastnické právo žalobce k pozemku bylo zapsáno dne 3. 11. 2022 s účinky vkladu od 29. 9. 2022) a současně žádost o přerušení řízení, které ale stavební úřad z důvodu ukončení řízení nemohl vyhovět.
18. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby podali dvě samostatná odvolání stavebníci a žalobce. Žalovaný v odvolacím řízení zaslal žalobci odvolání podané stavebníky a stanovil mu lhůtu k vyjádření se k němu. V napadeném rozhodnutí žalovaný přisvědčil žalobci, že měl být účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby a jeho odvolání jakožto opomenutého účastníka věcně přezkoumal. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby žalovaný změnil v tom směru, že z důvodu přecíslování pozemku v katastru nemovitostí uvedl ve výroku napadeného rozhodnutí jeho aktuální parc. č. XB namísto st. p. XA a žalobce zahrnul mezi účastníky řízení. V ostatním prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Nepřezkoumatelnost

19. Soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by bránila jeho meritornímu přezkumu. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, k němuž zdejší soud poznamenává, že nepřezkoumatelnost je jednou z nejzávažnějších vad, kterou může být správní rozhodnutí zatíženo. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, z odůvodnění musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech a jak se vypořádal s uplatněnými námitkami. Nepřezkoumatelnost je objektivní překážkou, která znemožňuje věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tj. zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Nepřezkoumatelnost pro nedostatečné odůvodnění může vzniknout především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz obdobně k rozhodovací činnosti správních soudů např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v odvolání (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2007, čj. 3 As

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

4/2007-58, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74).

20. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro skutečnou nemožnost zjistit samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. např. usnesení NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74), není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztahovat jej i na situace, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty uplatněné námitky, popř. se dopustí dílčího nedostatku odůvodnění. Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každé tvrzení. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09). Soud také připomíná, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která brání přezkoumání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24).
21. V projednávané věci soud neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného trpělo naříkanými vadami. Žalovaný se zabýval odvolacími námitkami, zdůvodnil své úvahy a předložil konkrétní ucelenou argumentaci oponující argumentaci žalobce. Z napadeného rozhodnutí je patrná reakce na námitky žalobce i konkrétní úvahy žalovaného. Je zřetelné, že žalovaný ve svých skutkových zjištěních vycházel z veřejně dostupných informací uveřejněných katastrem nemovitostí, z informací obsažených ve správním spise, s nimiž jsou jeho závěry v souladu. Soudu nic nebrání, aby správnost úvah žalovaného, potažmo stavebního úřadu věcně posoudil, jak bude uvedeno níže vypořádáním jednotlivých námitek žalobce.

Jednotlivé námitky

22. Soud se zabýval namítanými procesními pochybeními prvoinstančního orgánu. Předmětem přezkumu napadeného rozhodnutí je v mezích uplatněných žalobních bodů zkoumání, zda tímto rozhodnutím nebo v důsledku porušení práv v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby byl žalobce zkrácen na svých subjektivních právech.
23. Podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona použitelného do 31. 6. 2024, se řízení o dodatečném povolení stavby vede obdobně jako klasické stavební řízení. Ačkoliv zákon výslovně neodkazuje na § 109 (který vymezuje účastníky stavebního řízení), soudní praxe i odborný výklad potvrzují, že účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou stejné osoby jako v řádném stavebním řízení (viz. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2012, čj. 22 A 92/2010-26). Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby mohou tedy být stavebník, který podal žádost; vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem; vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna a osoby s právem odpovídajícím věcnému břemenu, pokud může být jejich právo stavbou přímo

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

dotčeno; vlastník sousedního pozemku nebo stavby, pokud může být jeho vlastnické právo stavbou přímo dotčeno; osoba s věcným břemenem k sousednímu pozemku, pokud může být její právo stavbou přímo dotčeno.

24. V daném případě není pochyb o tom, že hlavními účastníky řízení byli, a to až do jeho ukončení, stavebníci, kteří iniciovali jeho zahájení podáním žádosti o dodatečné povolení stavby.
25. Později se účastníkem řízení stal i žalobce, který oznámil dne 30. 9. 2022 stavebnímu úřadu, že je vlastníkem pozemku st. p. XA (součástí pozemku je stavba) a že určení vlastnického práva k tomuto pozemku je předmětem soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 9 C 178/2022. K podání připojil kopii určovací žaloby. (Do katastru nemovitostí byla poznámka zapsána dne 4. 10. 2022 s účinky zápisu ke dni 30. 9. 2022. Vlastnické právo žalobce k pozemku bylo do katastru nemovitostí zapsáno dne 3. 11. 2022 s účinky vkladu ke dni 29. 9. 2022.) Na základě těchto skutečností tak má soud ve shodě s žalovaným za to, že od oznámení o vlastnictví pozemku měl stavební úřad jednat s žalobcem jako s účastníkem řízení [dle § 109 písm. a) a c) ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona] a umožnit mu uplatnit veškerá práva s tímto postavením spojená. Tzn. oznámit mu zahájení řízení o dodatečném povolení stavby, vyzvat k seznámení se všemi podklady apod.
26. V této souvislosti soud nadto upozorňuje, že je povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí (rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2011, č. j. 5 As 24/2010-97).
27. Žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby nemohl vykonávat práva účastníka řízení, tj. např. neznal náležitosti žádosti stavebníků, obsah závazného stanoviska orgánu územního plánování, neznal veškeré podklady pro rozhodnutí, nemohl se celého procesu vydání rozhodnutí účastnit. Opomenutí účastníka řízení je porušením základních zásad správního řízení, zejména zásady rovnosti účastníků [§ 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)], zásady ochrany práv účastníků (§ 2 odst. 4 správního řádu).
28. Uvedené vady nebyly zhojeny ani v rámci odvolacího řízení. Žalovaný sice správně konstatoval, že se žalobce stal zápisem jeho vlastnického práva účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobci proto přiznal postavení účastníka řízení, projednal jeho odvolání a také ho vyzval, aby se vyjádřil k odvolání stavebníků (stavebníci podali odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby dne 8. 11. 2022).
29. Žalovaný ale pochybil tím, že neumožnil žalobci plnohodnotnou účast v řízení. Žalobce se mohl do řízení aktivně zapojit *de facto* až v průběhu odvolacího řízení, neboť v prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad jeho podání a účastenství v řízení nikterak nezohlednil. Vzhledem k průběhu prvoinstančního řízení se žalobce neseznámil s podklady pro rozhodnutí ve věci a nemohl na ně adekvátně reagovat. Žalobce tak neměl možnost vyjádřit se podané žádosti, stanoviskům dotčených orgánů (zejména orgánu územního plánování) a k vyjádření ostatních účastníků. Tento nedostatek nezhojil ani žalovaný v odvolacím řízení, neboť ani on žalobci nesignalizoval, že se chystá rozhodnout a nedal mu případnou výzvu k vyjádření se k podkladům řízení možnost se vyjádřit ke shromážděným podkladům a věci samé, případně uplatnit vlastní procesní návrhy.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

30. Je pravdou, že žalobce, jenž se zjevně (mimoprocesní cestou) seznámil s obsahem prvostupňového rozhodnutí, mohl aktivně sám ve fázi odvolacího řízení požádat žalovaného o nahlédnutí do spisu a s podklady se seznámit. Nelze ale opomenut, že je úkolem správního orgánu v rámci zákonné poučovací povinnosti účastníkovi řízení sdělit (signalizovat), že veškeré podklady pro rozhodování už byly shromážděny a že má (poslední) možnost se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům vyjádřit a uplatnit vlastní návrhy. To je pravým smyslem a účelem poučovací povinnosti podle § 36 odst. 3 správního řádu.
31. Žalobce, jehož vlastnické právo k pozemku bylo zapsáno do katastru nemovitostí s účinky ke dni 29. 9. 2022, tj. před vydáním rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby dne 21. 10. 2022, byl opomenutý jako účastník v řízení o žádosti vedeném stavebním úřadem. Stalo se tak z logických a lidsky pochopitelných důvodů, neboť stavební úřad pravděpodobně nepředpokládal, že samotná dodatečně povolovaná stavba a pozemek pod ní se stanou v průběhu řízení předmětem převodu vlastnického práva.
32. To však nic nemění na tom, že v řízení před stavebním úřadem nebyl žalobce vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, z nichž vycházel stavební úřad, a ani v průběhu odvolacího řízení tento nedostatek nezhojil žalovaný. Přitom *nelze a priori říci, že by uplatnění procesních práv žalobce nemohlo nic změnit na výsledku řízení (zamítnutí žádosti). Důvodem zamítnutí žádosti bylo zamítavé závazného stanovisko orgánu územního plánování. Byť se to může zdát nepravděpodobné, nelze zcela vyloučit, že by argumenty, návrhy či procesní postupy žalobce mohly ovlivnit průběh řízení o žádosti, a nějakým způsobem by mohly ovlivnit i obsah závazného stanoviska orgánu územního plánování. Nejde tedy o vadu, která by nemohla mít za žádných okolností vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*
33. Námitky žalobce týkající se porušení jeho práv jakožto opomenutého účastníka řízení jsou proto důvodné.
34. Ostatní námitky žalobce shledal soud nedůvodnými. Stavebníci jakožto žadatelé o dodatečné schválení stavby jsou dle § 109 písm. a) ve spojení s § 129 odst. 3 stavebního zákona účastníky předmětného řízení od jeho počátku. Stavebníkem ve smyslu § 109 písm. a) stavebního zákona je totiž fyzická, nebo právnická osoba, která pro sebe žádá vydání povolení k provedení stavby, tj. žádá o stavební povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénních úprav nebo zařízení. Stavebníkem nemusí být výhradně osoba, která je vlastníkem pozemku nebo stavby, na nichž má být požadovaná stavba prováděna, musí však své právo k realizaci stavby na nemovitosti ve vlastnictví jiné osoby prokázat. Stavebník, jakožto žadatel o vydání stavebního povolení, je vždy osobou, které přísluší postavení tzv. hlavního účastníka řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu [Kývalová, M., § 109 (Účastníci stavebního řízení). In: Macháčková, J. a kol. *Stavební zákon. 3. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2018, s. 826.]. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, pokud se stavebníky jednaly jako s účastníky řízení a doručovaly jim veškerá rozhodnutí a písemnosti. Převod jejich vlastnického práva na žalobce by měl pouze ten následek, že by stavebníci museli prokázat v řízení o dodatečném povolení stavby i to, že s dodatečným povolením stavby souhlasí též vlastník stavby, tj. žalobce (§ 110 odst. 2 písm. a) a § 184a odst. 1 přiměřeně použité podle § 129 odst. 2 věty šesté stavebního zákona].
35. Námitka proto není důvodná.

36. K další námitce žalobce týkající se nemožnosti odvolacího orgánu změnit rozhodnutí k tíži odvolatele soud odkazuje na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podle něho platí, že *jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se.*
37. V posuzovaném případě nenastala situace, že by žalovaný změnil rozhodnutí v neprospěch žalobce. Žalovaný považující na rozdíl od prvostupňového orgánu žalobce za účastníka řízení, pozměnil rozhodnutí v tom smyslu, že žalobce přesně vymezil jakožto účastníka řízení. Dále v návaznosti na změnu katastrálního operátu opravil parcelní číslo pozemku tak, aby odpovídalo aktuálnímu stavu zápisů v katastru nemovitostí. Žádná z těchto změn nepředstavuje změnu jdoucí k tíži žalobce. Jen pro úplnost pak soud doplňuje, že dle § 90 odst. 3 správního řádu, *odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.* V posuzovaném případě podali odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby i stavebníci, jejichž zájmy nejsou shodné se zájmy žalobce (žalobce si nepřejí změny na stavbě), a nic by proto nebránilo ani změně prvostupňového rozhodnutí v neprospěch žalobce.
38. Dle údajů katastru nemovitostí došlo k přečíslování a změně způsobu využití pozemku st. č. XA, zastavěná plocha z důvodu odstranění stavby na pozemek parc. č. XB, jiná plocha. Žalovaný tedy nepochybil, pokud aktualizoval označení pozemku v souladu se současnou evidencí katastru nemovitostí. Soud v této souvislosti pouze dodává, že předmětem přezkoumávaného řízení nebylo řízení o provedení změny v evidenci katastru nemovitostí, a i soud vychází z aktuálního stavu a čísla pozemku evidovaného v katastru nemovitostí.
39. Námitka proto není důvodná.
40. Ohledně možného přerušení řízení z důvodu řízení vedeného u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 9 C 178/2022 soud uvádí, že žalobce se žalobou ze dne 30. 9. 2022 domáhá určení, že je výlučným vlastníkem pozemku st. p. XA (součástí pozemku je stavba-jiná stavba č. e. X) v k.ú. X. Žalobce odvozoval naléhavý právní zájem na určení svých vlastnických práv soudem tím, že jeho práva nejsou zapsána v katastru nemovitostí a bez autoritativního soudního rozhodnutí jejich vklad do katastru nemovitostí není možný. Jak již bylo výše uvedeno, stavební úřad chybně nepovažoval žalobce za účastníka řízení, a tudíž ani nezohlednil soudní řízení, týkající se jeho vlastnických práv. Následně ale v době probíhajícího odvolacího řízení tvrzený naléhavý právní zájem na určení vlastnictví odpadl, jelikož žalobce byl již zapsán v katastru nemovitostí jakožto vlastník pozemku. V odvolacím řízení již byl také považován za účastníka řízení. I vzhledem k důvodu zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, tj. pro nesoulad záměru s územním plánem, neshledává soud přerušení řízení účelným.
41. Námitka proto není důvodná.

Závěr a náklady řízení

42. Soud na základě výše uvedených zjištění a úvah dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Jelikož bylo vadou řízení zatíženo i řízení o žádosti vedené stavebním úřadem zrušil soud současně i prvostupňové rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
43. V dalším řízení stavební úřad stanoví žalobci lhůtu k vyjádření se ke shromážděným podkladům řízení, a dá mu možnost uplatnit jeho procesní práva a návrhy, s nimiž se následně vypořádá. Žalovaný bude v řízení postupovat podle právní úpravy obsažené v zákoně č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (viz § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodne podle skutkového stavu ke dni vydání nového rozhodnutí. Soudu neuniklo, že Zastupitelstvo města Uherské Hradiště na svém zasedání ze dne 10. 2. 2025 vydalo opatřením obecné povahy Regulační plán RP3 Uherské Hradiště - Prostřední hora, který je účinný ode dne 25. 4. 2025. Nadále tedy již neobstojí stávající důvody zamítavého závazného stanoviska orgánu územního plánování (spočívající v neexistenci regulačního plánu), na jehož podkladě bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečném povolení stavby. Soud s ohledem na procesní ekonomii a rychlost řízení zrušil i prvoinstanční rozhodnutí.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobcem důvodně vynaložené náklady řízení se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč.
45. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodných, které by přiznání náhrady nákladů odůvodňovaly, a proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

Mgr. Milan Procházka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.